

De onsterfelijke mens

De Bahá'í visie op het leven
na de dood

Het stoffelijke leven is een last die wij moeten torsen, zolang wij op aarde zijn. Maar de zorg voor de aardse dingen mag niet alle gedachten en ambities van de mens in beslag nemen.

'ABDU'L-BAHA

De eeuwige vraag

Ons leven kan ieder moment eindigen. Volgt er dan een daarná? Deze vraag zou door zekerheid overwonnen moeten worden, want wij zijn nu eenmaal op zoek naar de bodem van de werkelijkheid. Waarvandaan en waarnaartoe behoren tot de zogenaamde "grote vragen" die de mens opwerpt. Vroegere generaties wisten daar een voor hen bevredigend antwoord op. Nu hebben velen van ons, samen met het geloof in hogere werelden, hun vertrouwen in de onsterfelijkheid verloren. Aan de andere kant is het "een naïeve veronderstelling" te verwachten dat de wetenschappen ons hier een ondubbelzinnig antwoord zouden kunnen geven. Wij verkeren over de vragen rondom de dood in ongewisheid. (1)

Vier van de tien Nederlanders denken dat er na de dood niets meer is. Ongeveer eenzelfde percentage verwacht weliswaar een voortbestaan maar weet niet op welke manier. De rest weifelt en kan niet tot een bepaalde mening komen. (2)

Het is een vreemde zaak dat wij ten opzichte van de onsterfelijkheid die Dostojevski eens "de hoogste denkbare gedachte" heeft genoemd, bijna uitsluitend persoonlijke meningen tegenkomen, zonder noemenswaardige bewijskracht.

Wetenschappen weten het niet

De geleerden denken volstrekt tegenstrijdig over de vraag of wij ons persoonlijk bewustzijn kunnen behouden als ons lichaam niet meer leeft. Terwijl de ene groep veronderstelt dat ons bewustzijn door de hersenen wordt voortgebracht en alleen daardoor al onderworpen moet zijn aan uiteindelijke uitdoving, nl. bij de hersendood, menen andere onderzoekers dat ons persoonlijke wezen onafhankelijk zou kunnen zijn van ons organisme. Wij hebben dus de keuze uit twee zienswijzen die elkaar tegenspreken: „Wanneer conservatieve wetenschapsmensen en filosofen blijven volhouden dat er geen ontsnapping mogelijk is uit een gesloten wereld, en even geleerde andere lieden menen dat er een open einde kan zijn, dan moeten wij leken maar zelf beslissen of de dood nu vernietiging betekent dan wel toegang geeft tot een nieuwe wereld.” (3)

Maar er zijn aanwijzingen

Kernfysica en astronomie laten al zien dat onze wereld juist géén gesloten systeem is. De stof lijkt zowel in micro- als in macrokosmos naar het ongrijpbare weg te glijden. In de diepte van het atoom en van het universum vervagen de grenzen van ruimte en tijd. Ons wetenschappelijke wereldbeeld roept zoveel open vragen op dat wij werkelijk geen betrouwbare uitspraak meer kunnen doen over de achtergrond van de natuur. Ten tweede vermeldt de wetenschappelijke literatuur vele gevallen waarin mensen hun bewustzijn hebben behouden, terwijl hun lichaam in diepe bewusteloosheid verkeerde. Onderzoekers van dit verschijnsel hebben de indruk dat de klaarblijkelijke losmakelijkheid

van lichaam en geest zou kunnen betekenen dat iets in ons inderdaad onafhankelijk is van de stof waarin wij normaliter opgesloten zijn. (4) De Bahá'í leringen stellen onomwonden:

„De ziel kan zonder lichaam leven, maar het lichaam zonder ziel sterft. (5)

De woorden „ziel” en „menselijke geest” hebben één en dezelfde betekenis, en de Bahá'í bronnen melden dat er iets mee wordt aangeduid dat boven de natuur uitgaat en niet tot deze wereld behoort:

„De ziel () maakt het menselijke schepsel tot een hemels wezen”. (6)

Lichaam en ziel

Wij kunnen ons niet gemakkelijk voorstellen hoe lichaam en ziel met elkaar verbonden zijn. Is de ziel binnen het organisme opgesloten, en zal zij het lichaam bij de dood weer verlaten? Volgens de Bahá'í leer moeten wij ons dat anders trachten voor te stellen, want: *„De verbinding van de ziel met het lichaam is te vergelijken met die van de zon met de spiegel.” (7)* Hoewel de zon uit de spiegel schijnt, ligt hij er in werkelijkheid niet in besloten. Als de spiegel breekt doet dat aan de zon geen afbreuk. Zo is het ook met de onvergankelijke ziel; zij leeft voort. Met behulp van lichamelijke functies ontwaakt in dit leven ons bewustzijn. Daardoor weten wij vanaf een bepaald moment dat wij anders zijn dan al het overige in het universum. Wij zijn geboren om te kennen en ons te richten op het Hoogste onder al wat kenbaar is, de Schepper. Volgens de openbaring van Bahá'u'lláh heeft God een diepe beweegreden gehad toen Hij ons deed ontstaan: *„Ik had uw schepping lief, daarom schiep ik u.” (8)*

van lichaam en geest zou kunnen betekenen dat iets in ons inderdaad onafhankelijk is van de stof waarin wij normaliter opgesloten zijn. (4) De Bahá'í leringen stellen onomwonden:

„De ziel kan zonder lichaam leven, maar het lichaam zonder ziel sterft. (5)

De woorden „ziel” en „menselijke geest” hebben één en dezelfde betekenis, en de Bahá'í bronnen melden dat er iets mee wordt aangeduid dat boven de natuur uitgaat en niet tot deze wereld behoort:

„De ziel () maakt het menselijke schepsel tot een hemels wezen”. (6)

Lichaam en ziel

Wij kunnen ons niet gemakkelijk voorstellen hoe lichaam en ziel met elkaar verbonden zijn. Is de ziel binnen het organisme opgesloten, en zal zij het lichaam bij de dood weer verlaten? Volgens de Bahá'í leer moeten wij ons dat anders trachten voor te stellen, want: *„De verbinding van de ziel met het lichaam is te vergelijken met die van de zon met de spiegel.” (7)* Hoewel de zon uit de spiegel schijnt, ligt hij er in werkelijkheid niet in besloten. Als de spiegel breekt doet dat aan de zon geen afbreuk. Zo is het ook met de onvergankelijke ziel; zij leeft voort. Met behulp van lichamelijke functies ontwaakt in dit leven ons bewustzijn. Daardoor weten wij vanaf een bepaald moment dat wij anders zijn dan al het overige in het universum. Wij zijn geboren om te kennen en ons te richten op het Hoogste onder al wat kenbaar is, de Schepper. Volgens de openbaring van Bahá'u'lláh heeft God een diepe beweegreden gehad toen Hij ons deed ontstaan: *„Ik had uw schepping lief, daarom schiep ik u.” (8)*

DE BAHÁ'Í LERINGEN

De volgende gegevens en argumenten berusten op een openbaring van feiten waar de mens uit eigen kracht geen weet van kan hebben. Aangezien ons voortbestaan niet binnen de waarneembare wereld gedacht kan worden, zijn wij op onthullingen aangewezen die menselijk onderzoek niet kán opleveren. Over datgene wat zich na de dood afspeelt zouden wij zonder goddelijke openbaring in het duister verkeren. Het advies luidt dan ook: „*Houd vast aan de Bron der Kennis en aan Hem Die daar de Oorsprong van is, opdat gij uzelf onafhankelijk moogt weten van allen die beweren doorkneed te zijn in menselijke geleerdheid.*” (9)

Het leven eindigt niet

De goddelijke Profeet Bahá'u'lláh getuigt - zoals de goddelijke Afgezanten in het verleden - van het bestaan van een hogere werkelijkheid dan de wereld van onze zintuigen en denkbeelden; een wereld waarin het persoonlijke leven eeuwig voortgang vindt: „*Gij zijt Mijn rijk, en Mijn rijk vergaat niet.*” (10)

De mens is dankzij zijn bewuste ziel niet „gelijk aan de beesten die vergaan”. Zijn bewustheid redt hem van de sterfelijkheid van zijn lichaam dat aan déze wereld gebonden is. Hij heeft het aan deze eigenschap te danken dat hij de lichamelijke dood zal overleven. Sterven is daardoor voor hem slechts een verandering van de toestand waarin hij verkeert. De toekomstige bestaansfase is een ononderbroken voortzetting van het eigen leven, los van lichamelijke beletselen waartoe ook bijvoorbeeld zijn denkvermogen behoort. De Schepper heeft ons van een geestelijke aanleg voorzien die een eeuwige ont-

wikkeling mogelijk maakt, zonder dat wij ooit van wezen veranderen:

„Daar de volmaaktheden van de mensheid geen einde kennen, kan de mens ook na het verlaten van deze wereld voortgaan met zijn vervolmaking”. (11)

Ons aardse leven is op het Koninkrijk gericht dat bij de verlossing uit onze zintuigelijk gesloten wereld voor ons open gaat. Wij doen er dan ook verstandiger aan de zin en bestemming van ons bestaan niet in dít leven te zoeken. Hier is het antwoord op onze grote vraag niet te vinden. Weliswaar weten wij niet hoe de werkelijkheid zal zijn waarin wij stervende ontwaken, maar wij zouden er van uit moeten gaan dat wij het bewustzijn van het eigen ik niet verliezen en dus blijven die wij al zijn. In dít leven waarin ons zelfbewustzijn is ontwaakt, kunnen wij ons alvast op ons voortbestaan voorbereiden, en geestelijke eigenschappen ontwikkelen die dáár juist van pas komen.

„Het hiernamaals is een wereld van heiligheid en luister. Daarom is het noodzakelijk dat hij (de mens) in deze wereld goddelijke eigenschappen () verwerft.” (12)

Maar de mens kan niet eigenmachtig bepalen waarin hij zich, met het oog op zijn hogere bestemming, zou moeten bekwamen. Hij kent immers niet die wereld-daarná. Dus is hij op gegevens aangewezen die hem door een openbaring daaromtrent worden verstrekt. De afhankelijkheid van de mens van Een die méér te weten is gekomen dan normale stervelingen, en Die communicatie kan bewerkstelligen tussen de werelden van het zichtbare en het onzichtbare, is onmisbaar. Om die reden is geloof (=

vertrouwen) in een dergelijke Openbaarder van vitaal belang.

Aan de Bahá'í geschriften is te ontlenen op welke manier wij ons op het uur van ons sterven kunnen voorbereiden:

„Ten eerste door de kennis van God. Ten tweede door de liefde tot God. Ten derde door geloof. Ten vierde door menslievende daden. Ten vijfde door zelfverloochening. Ten zesde door onthechting van deze wereld. Ten zevende door vergeestelijking en godsvrucht.” (13)

Wij mogen er redelijkerwijs niet op rekenen dat wij vanzelf een hogere graad van zelfverwezenlijking bereiken zonder er moeite voor te doen. Dit leven biedt ons allen vele kansen tot innerlijke groei. Doordat wij van oorsprong geestelijke schepselen zijn die slechts voor een korte tijd lichamelijk zijn gebonden, is onze weg onveranderlijk bepaald. Het zou wijs zijn als wij die weg zouden volgen. Bahá'u'lláh openbaart de volgende goddelijke woorden:

„Tot het eeuwige roep Ik u, doch gij zoekt het vergankelijke.” (14)

Tussen datgene wat wij hier zaaien en datgene wat wij ginds oogsten, bestaat een rechtstreeks verband, ook al weten wij niet hoe wij zullen worden gemeten. Bij het ontwaken in dat rijk buiten tijd en ruimte zullen wij zien wat de balans is van onze aardse dagen. Weliswaar is onze onvergankelijkheid gewaarborgd en mogen wij op Gods gastvrijheid rekenen, maar in het onthullende licht dat alle schijn doordringt, zal blijken wie wij wérkelijk zijn. De wet van „straf en beloning” beheerst volgens Bahá'u'lláh de gehele schepping:

„Alle mensen zullen na hun stoffelijke dood in-

„Gij zijt slechts één schrede verwijderd van de heerlijke hoogten in den hogen” (17)

De dood snijdt ons niet af van degenen die ons lief zijn. Het ontmoeten van anderen eindigt niet. Op de vraag of de zielen elkaar kunnen waarnemen, luidt het antwoord in de Bahá'í geschriften:

„Dit is zeker een feit, want het Koninkrijk is de wereld van het zien, waar alle verborgen werkelijkheden onthuld zullen worden. Hoeveel te meer zullen de verwante zielen elkaar ontmoeten. De geheimen, waar de mens in dit aardse leven achteloos aan voorbij gaat, zal hij in de hemelse wereld ontdekken, en daar zal hij op de hoogte gebracht worden van het geheim der waarheid. Hoeveel te meer zal hij degenen met wie hij een band had, herkennen of hervinden.” (18)

In de vóór ons liggende werkelijkheid zullen wij elkaar oneindig veel beter doorzien dan hier, want daar blijft niets verborgen achter de maskers die wij in dit leven dragen. Eigenschappen en verworvenheden van degenen die samen met ons op één niveau van ontwikkeling verkeren of in geestelijk opzicht lager staan dan wijzelf, zullen voor ons een open boek zijn. Maar hogere geesten blijven voor ons een geheim omdat wij hen niet kunnen omvatten. Wij bepalen dus de wereld waarbinnen wij ginds verkeren, in hoge mate aan deze kant. Ons streven moet hemelwaarts gericht zijn en niet beperkt blijven tot wat slechts in dit korte leven baat.

Bahá'u'lláh leert:

„Geef niet een eeuwigdurend rijk prijs voor wat zal verdwijnen.” (19)

De mens kan zich nu nog geen beeld vormen

zien wat de waarde van hun daden is, en zij zullen het werk van hun handen volledig beseffen. () Zij, de volgelingen van de ene, ware God, zullen op het ogenblik dat zij dit leven verlaten, zulk een vreugde en blijdschap ervaren, zoals met geen mogelijkheid te beschrijven is; daarentegen zullen zij die in dwaling leven, door zulk een vreze en beven worden bevangen en van een dusdanige ontsteltenis worden vervuld, dat het elk verstand te boven gaat.” (15)

De Bahá'í Openbaring legt uit dat alle mensen zeker kunnen zijn van hun onsterfelijkheid, ook al zullen sommigen in de ogen van degenen die dichter bij de waarheid zijn gekomen, als dood lijken. Voor allen zijn ook in het leven-daarna openingen naar gunstiger omstandigheden. Over de bewustheids-toestand waarin de mens zijn bestaan voortzet, beslist niet het oordeel, maar de liefdevolle genade Gods. Van mens-onwaardige bedreigingen door duivelse wezens en kwellingen is volgens Bahá'u'lláh geen sprake, hoewel:

„Geef u iedere dag rekenschap van uw daden eer gij tot verantwoording wordt geroepen, want de dood zal onaangekondigd tot u komen en gij zult worden geroepen om uw daden te verantwoorden.” (16)

Intermenselijke wisselwerking blijft over het graf heen bestaan, ook al verkeren de overledenen in een eigen sfeer. Wij kunnen van deze kant bidden voor de zielen die ons zijn vóór gegaan. Aan de andere kant ondergaan wij, zonder het te weten, invloeden uit de hogere werkelijkheid. De twee werelden zijn slechts door onze zintuigen van elkaar gescheiden. In feite behoren zij tot één omvattende schepping die uit oneindig veel sferen is samengesteld.

van de wereld die op hem wacht omdat al wat hij in gedachten kan vatten, ideeën en begrippen uit deze wereld zijn. Hij verkeert ten opzichte van zijn tweede, zuiver geestelijke geboorte in dezelfde situatie als het kind dat nog in de schoot van de moeder verblijft en dat geestelijk nog geen toegang heeft tot de wereld om ons heen, ook al beschikt dit kind reeds over alle lichamelijke toerusting voor zijn aardse leven. Pas na de bevalling zal zijn bewustzijn langzaam ontwaken, en samen daarmee het vermogen ook geestelijk te horen en te zien. Zo is het met onze huidige toestand waarin wij naar een wijdse wereld toelevan. Ook als wij de kluis van ons lichaam verlaten, komen wij in een nieuwe werkelijkheid terecht, oneindig ruimer en rijker dan de stoffelijke wereld die wij dan achter ons laten. Wij zullen de ogen openen in een landschap dat onbeschrijfelijk mooi is, de Elysische velden die God voor de mens heeft bereid.

„Ik maakte de dood een boodschapper van vreugde voor u.” (20)

Opstanding uit het graf en reïncarnatie

Van een terugkeer in een tweede aardse leven kan volgens de Openbaring van Bahá'u'lláh geen sprake zijn. Op dit punt zijn de aan de huidige mens onthulde gegevens niet mis te verstaan: „Reïncarnatie bestaat niet.” Op deze planeet verrijzen wij maar één keer. *„Teneinde geestelijke vorderingen te maken en dichter naar God toe te groeien, is het niet noodzakelijk dat wij terugkomen om in een ander lichaam geboren te worden.” (21)* Het geloof in reïncarnatie wordt dus niet bevestigd, op gezag van Degene die uit naam van God kan spreken. De Bahá'í bronnen beperken zich niet tot het ver-

kondigen van deze grondstelling maar bevatten ten opzichte van het vraagstuk van de reïncarnatie redelijke argumenten, bijvoorbeeld:

„Alle mensen ondergaan leed in deze wereld. Niemand kent zulk een innerlijke rust, dat deze staat een beloning zou kunnen zijn van goede daden in een vorig leven, en niemand is zo gelukkig dat dit de vrucht zou kunnen zijn van vroeger lijden.” (22)

Evenmin bevestigt de Bahá'í Openbaring de stelling dat de mens na het verlaten van deze wereld tijdelijk dood is en daarna zijn lichamelijke of althans persoonlijke opstanding zal beleven. Onvergankelijkheid is een onafscheidelijke eigenschap van de menselijke geest. Geen dode hoeft op de „dag des oordeels” te wachten, want allen die de aarde geestelijk verlaten hebben, zijn uit de dood ontwaakt en geenszins in eeuwige rust ingeslapen. „Opstanding” is volgens Bahá'u'lláh het ontwaken uit de geestelijke dood tijdens dit leven, en dit ontwaken is de verrijzenis van het bewustzijn op een nieuwe Dag van God, als Hij zich manifesteert en de mens oproept tot verandering van besef en gedrag. Dit bewustzijn vervult de mens met nieuw leven. Uit deze nieuwe levenskracht stroomt een gevoel van liefde tot God die dan uitdrukking kan vinden in gehoorzaamheid aan Zijn geboden.

„Heb Mij lief, dat Ik u kan liefhebben. Zo gij Mij niet liefhebt, kan Mijn liefde u op generlei wijze bereiken.”

Relatie tot de overledenen

Sommige mensen vragen zich af of het mogelijk is overledenen te ontmoeten en door tussenkomst van mediamiek begaafde personen of

anderzins op te roepen. Daarover zeggen de Bahá'í bronnen dat er tussen zielen een betrekking bestaat die boven tijd en ruimte uitgaat, en dat de overledenen eigenlijk niet van ons gescheiden zijn, ook al kunnen wij hen nu niet waarnemen. Zij beïnvloeden deze wereld en dragen bij tot de scheppingskracht van genieën en kunstenaars. Ook van onze kant kunnen wij doordringen tot hun sfeer. Maar dergelijke "aankeringen" zijn van zuiver geestelijke aard. Ten aanzien van spiritistische experimenten stellen de Bahá'í leringen:

„De andere (= spiritistische) vorm van het spreken met, de aanwezigheid van en de communicatie met geesten is alleen maar inbeelding en fantasie die slechts een schijnbare werkelijkheid is.” (24)

Als een mens ons ontvalt, betekent dit slechts een tijdelijk afscheid, want eerlang zullen wij weer met hem of haar verenigd zijn. Ondertussen kunnen wij troost putten uit gebeden en bijvoorbeeld de volgende passage uit de Bahá'í boeken:

„Het is alsof een vriendelijke hovenier een jonge, tere struik van een nauwe plek naar een wijde ruimte overplant. Dit overplanten heeft niet tot gevolg dat deze struik verwelkt, verdort of dood gaat; hij zal juist welig tieren, frisse, tere loten krijgen, in blad komen te staan en vrucht gaan dragen.” (25)

Een gebed voor de overledenen

Bahá'u'lláh heeft een aantal gebeden geopenbaard die de mens kunnen helpen het verlies van een dierbaar iemand te dragen en er over het graf heen liefde aan te geven. Aan een van

deze gebeden is de volgende aanhaling ontleend:

„Ik getuig, o mijn Heer, dat Gij de mensen hebt geboden hun gast te eren. En hij die naar U is opgestegen, is waarlijk tot U gekomen en heeft Uw tegenwoordigheid bereikt. Bejegen hem dan naar Uw genade en milddadigheid. Bij Uw heerlijkheid, ik weet zeker dat Gij Uzelf niet zult ontzeggen hetgeen Gij aan Uw dienaren hebt bevolen, noch dat Gij hem, die zich aan het koord van Uw goedheid heeft geklemd en naar de Dageraad van Uw rijkdom is opgestegen, iets zult onthouden.” (uit: Bahá'í Gebeden)

Bron van hogere kennis

Een groeiend aantal mensen beseft dat de Bahá'í Openbaring die gericht is op de behoeften en het bevattingsvermogen van de huidige mens, een bron van goddelijke kennis vormt. Wij kunnen er waar en betrouwbaar begrip uit putten en er gedurende het hele leven ons voordeel mee doen. Hoewel deze openbaring voornamelijk tot de diepte in de mens spreekt, bevat zij ook vele verstandelijke inlichtingen over de werkelijkheid. Daartoe behoort ook een schat van gegevens omtrent onze onsterfelijkheid. Deze brochure kan er slechts een beperkte keuze uit doen.

DE ZIEL: „Als de ziel gelijk zou zijn aan het lichaam, zou noodzakelijkerwijs het innerlijke waarnemingsvermogen moeten overeenstemmen met het uiterlijke waarnemingsvermogen. Het is dan ook onmiskenbaar dat de ziel verschilt van het lichaam, zoals de vogel verschillend is van de kooi. De kracht en het doordringingsvermogen van de ziel is sterker zonder de tussenkomst van het lichaam. Als het gereedschap niet meer

wordt gebruikt, zet degeen aan wie het toebehoort, het werk voort. Wanneer bijvoorbeeld een pen terzijde wordt gelegd of gebroken is, blijft de schrijver leven. Als een huis is verwoest, blijft de eigenaar bestaan.” (26)

HET LICHAAM: „Het lichaam van de mens is zuiver een bijkomstigheid, het is van geen belang. De tijd van stoffelijke ontbinding zal onvermijdelijk komen. Maar de geest van de mens is essentieel en daarom onsterfelijk, - hij is dan ook een goddelijke genadegift.” (27)

DE DREMPEL VAN DE WETENSCHAP

Het moderne kernonderzoek is tot een grens doorgedrongen waar het geheimzinnige begint en een werkelijkheid buiten ruimte en tijd opengaat. Wij kunnen nu aantonen dat de stof uit het buitenstoffelijke afdaalt en dáár zijn oorsprong moet vinden. De geleerden zijn in een wereld terechtgekomen die „surrealistisch” is. Bepaalde deeltjes waaruit de materie is opgebouwd, gedragen zich „vreemd” en kunnen volgens klassieke denktrant niet meer tot „de dingen” worden gerekend. Er is sprake van „een nieuwe wending in de natuurkunde”. Plotseling staat alles op losse schroeven. Een verklaring voor de stof kan niet gegeven worden. Wij weten alleen dat het universum anders is dan het er uitziet. De stof bestaat uit „drijfzand”. (28)

Voortbestaan hierná stelt een conditie voorop waarin dat mogelijk is: een ruimteloze ruimte; een tijdeloos rijk. De aanwezigheid van een dergelijke dimensie is op grond van wat wij in de grensvelden van het natuurkundig onderzoek waarnemen, intussen meer dan aannemelijk. Bovendien komen astronomen tot de conclusie dat het universum geen wanden schijnt te hebben en materieel wegglijdt. Wij moeten toegeven dat wij niet weten hoe de wereld is ontstaan. Bestaande theorieën op dit gebied zijn omstreden. In macro- en micro-kosmos staan onze geleerden voor een drempel. Wat achter die drempel ligt, kunnen wij naar menselijke maat niet weten. Hier vult de openbaring van Bahá'u'lláh het nieuwe weten aan.

Het bestaan van een niet-stoffelijke werkelijkheid van waaruit ónze wereld opduikt, doet veronderstellen dat in die andere werelden ook ándere natuurwetten heersen. Nu al zijn de wetenschappen gedwongen aan een hogere dimensie te denken, teneinde bepaalde verschijnselen te kunnen plaatsen. Men spreekt van een tweede tijdsdimensie en een universum waarin „psitronen” de rol van onze fotonen zouden spelen, energiedragers die communicatie mogelijk maken tussen geest en geest. Het binnendringen van dergelijke gedachten in de wetenschap duidt op een beeldverruiming met onafzienbare gevolgen voor onze kijk op de wereld. Bepaalde parapsychologische verschijnselen worden nu serieus genomen en grondiger dan vroeger onderzocht. Telepathie en voorschouw (proscopie) kunnen niet verklaard worden als er niet een andere „ether” bestaat dan degene die wij kennen. Buitenlichamelijke waarnemingen zijn in de wetenschappelijke literatuur uitvoerig beschreven. (29)

De Bahá'í leringen voorzeggende dat wetenschap en religie tot harmonie zullen komen. Zonder religieuze dimensie blijft wetenschap tot het toevallige van de natuur beperkt; maar zonder wetenschappelijkheid kan religie in bijgeloof belanden. In de kwestie van leven en dood die in deze uitgave behandeld werd (zij het op lange na niet uitputtend), is een dergelijke overeenstemming in hoge mate gewenst. De mens moet goede redenen hebben om aan zijn voortleven te geloven omdat hij anders geen wérkelijke aanleiding heeft zijn bestaan op dusdanige wijze in te richten dat hij in overeenstemming leeft met de opzet van zijn schepping.

„Bevrijd u van de ketenen van deze wereld en verlos uw ziel uit de gevangenis van het eigen ik. Grijp uw kans, want hij zal nimmer terugkomen”. (30).

BAHA'I CENTRUM NEDERLAND

Bureau Voorlichting

Riouwstraat 27, Den Haag

Samenstelling: Günter C. Vieten

(c) 1975

BRONNEN

- 1) Theodosius Dobzhansky, Een bioloog over de laatste vragen, Pantoscoop, p. 13.
- 2) Enquête van de Nederlandse Omroep Stichting, februari 1975.
- 3) Rosalind Heywood, in: Denken over de dood, Bruna, u. 232.
- 4) Charles A. Musès, in Impact of Science on Society, Unesco, vol. XXIV, p. 309 - Rosalind Heywood, Houdingen tegenover de dood; in: Denken over de dood, Bruna, p. 201 e.v. - J.V. Theunissen, Paradijselijke visioenen.
- 5) 'Abdu'l-Baha, Paris Talks, p. 87.
- 6) idem, p. 85
- 7) 'Abdu'l-Bahá, in Bahá'í World Faith, p. 328.
- 8) Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden, I.4.
- 9) Bahá'u'lláh, Bahá'í World Faith, p. 133.
- 10) Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden, I.14
- 11) 'Abdu'l-Bahá, in Bahá'í World Faith, p. 333.
- 12) 'Abdu'l-Bahá, Promulgation of Universal Peace, p. 220
- 13) idem
- 14) Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden, I.23
- 15) Bahá'u'lláh, Gleanings of the Writings of, p. 171 (1e druk)
- 16) Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden, I.31
- 17) idem, II.7
- 18) 'Abdu'l-Bahá, in: Bahá'í World Faith", p. 367
- 19) Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden, II.37
- 20) idem, I.32
- 21) Shoghi Effendi (brief)
- 22) 'Abdu'l-Bahá, in Bahá'í World Faith, p. 393
- 23) Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden, I.5
- 24) 'Abdu'l-Bahá, Some Answered Questions, p. 235
- 25) 'Abdu'l-Bahá, in Bahá'í World Faith, p. 379
- 26) idem, p. 327
- 27) idem
- 28) Otto R. Frisch, Het Nieuwe atoombeeld; Carl von Weizsäcker, De draagwijdte der wetenschap; Warren Weaver, Wetenschap en verbeeldingskracht (allen Pantoscoop)
- 29) Impact of Science on Society, Unesco, vol. XXIV-1974, The Parasciences
- 30) Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden, II.40

Samen met een schitterend uitzicht op de toekomst van de mensheid, na de huidige crisis, opent het Bahá'í Geloof ook de deur naar de wereld die voor ieder mens zal komen. Geopenbaarde gegevens, argumenten van de rede en onze nieuwe kennis omtrent de geestelijke achtergrond van de natuur geven ons zekerheid over het bestaan van boven-natuurlijke werelden waarin ons leven zijn oorsprong en bestemming vindt. De Bahá'í Leer over de onsterfelijkheid van de menselijke geest verleent aan ons bestaan diepe betekenis.

Bahá'í Centrum Nederland

Riouwstraat 27 - Den Haag